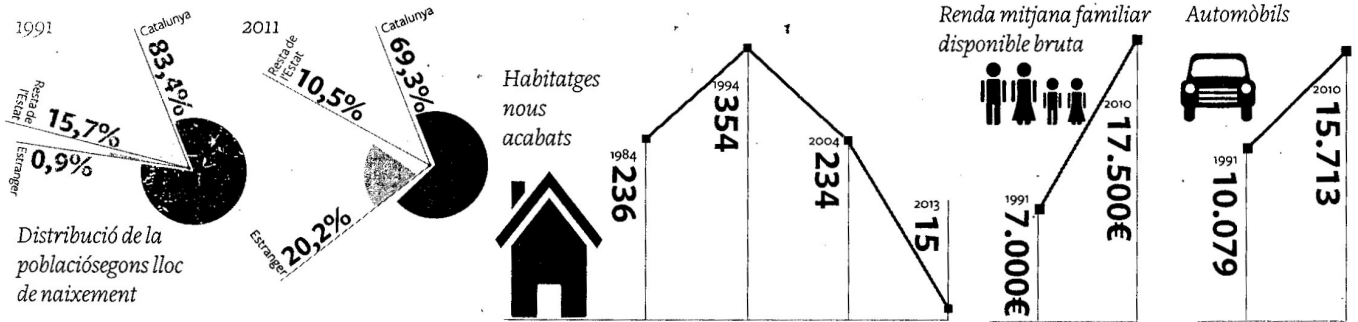

separa i que posa distància entre les parts, un lloc on l'acte de la construcció d'un pont esdevé una fita històrica com en el cas del pont del Bimil·lenari, inaugurat a finals dels anys 80.

Decepció i oportunitat

Sobre les vores del riu es formalitzarà el barri del Temple, s'estirà el passeig fins al nou pont. Sobre el riu també deixaran de passar els trens, segurament una de les notícies més decebedores d'aquests temps. Però un cop més el conflicte esdevé oportunitat, oportunitat de refer la ferida que va suposar la implantació de la infraestructura ferroviària, un tren que arribà abans que el pla de l'eixample i amb el qual mai va establir una bona con-

SEBASTIÀ JORNET I FORNER
Arquitecte

versa. Aquest tren que ja no passa va ser l'oportunitat de pensar de nou la ciutat, de recuperar una certa qualitat perduda, l'oportunitat de donar als ciutadans un pas sobre el riu que avui és una realitat... El lloc per on sempre havien passat trens, avui passen persones i bicicletes.

L'aigua és del territori

Hem perdut en connectivitat, però hem guanyat i guanyarem en qualitat urbana. Al mateix temps el riu ens ha donat la millor notícia d'aquests temps, la possibilitat de demostrar que l'aigua és del territori, que el territori és aigua, que l'aigua és vida i que la gent i el riu són un element d'identitat intrínsec.

El centre als anys 80 era un lloc amb més vida que avui, però també amb menys projecte que avui. En els darrers anys s'ha iniciat, amb el projecte de la llei de barris, una significativa transformació, que la crisi econòmica ha minvat però que amb el temps retornarà al compromís d'aquests darrers anys.

El museu, la Universitat Rovira i Virgili i el palau firal són algunes de les millors notícies per al nucli antic, notícies per recuperar el protagonisme i el valor que sempre ha tingut perquè així li correspon, i que en els propers anys de ben segur que arribarà a cobrir aquesta assignatura pendent amb el patrimoni i la història de la nostra ciutat.